

²¹
B2281

V I R V M
 NOBILISSIMVM CLARISSIMVM
 ATQUE DOCTISSIMVM
DN. ELIAM
FISCHERVM,
 VARALLINO HVNGARVM,
SS. THEOLOGIAE CVLTOREM
 INDEFESSVM,
STVDIIS ACADEMICIS
 CVM LAVDE ABSOLVTIS,
PATRIAM REPETENTEM TERRAM
 VOTIS AC OMNIBVS SECUNDIS
 L. M. Q.
 PROSEQVITVR
SAMVEL SARTORIVS, SS. Theolog. Stud.
 CSETNEKINO HVNGARVS.
 III. CALEND. APRIL. ANNO O. R. c^{lo} Is cc XII.

VITTEMBERGAE, EX OFFICINA CREVSIGIANA.

VNGARA terra procul quondam diffusa
per Orbem,
Divitiis amplis armigerisque Viris;
Fotas Europae partes converterat ad se,

Et festam pompa cuique stupere dedit.

Cumque oculos adeo Populi stupor ursit inertes,
Vnica prae reliquis *Aurea* dicta fuit.

Claruit ergo diu Solis radiantis adinstrar,
Et proprios risit fronte nitente dies.

Gentibus, ast tandem, bellantibus undique septa,
Amisit radios HVNGARA terra datos.

Vnde, velut tabens, cunctis exofa sub Axe,
Nomen probossum coepit habere satis.

Nec valet ulterius lucem reparare priorem:

Nam clamant omnes *Ferrea PANNONIA* es.

Verum si fatear, vehementer fallitur, eius

Qui tetram speciem iudicat ore levi.

Sit licet illa iacens, videatur et omnibus ima,
Aurea sed tellus desit haud fieri.

Nempe cui Dominus benedicit desuper usque,
Innumerisque modis sternit ad alta viam:

Quaeque subinde hominum pedibus calcata ferorum,
Vernans florescunt sicut amoena Rosa:

Quod maius, Cives non paucos germinat Orbi,
Qui populum doceant erudiantque DEI.

Inter quos etiam Te, *Praeclarissime FISCHER*,
In mundum tulit haec *Aurea* terra piis.

Vtque Tu demum gauderet Nomine pulchro,
De quo multa fuit mox sibi pollicita:

Tuque deinde bonis potuisses dignus haberi
Ipsius, et magna prosperitate frui:

Numinis ad placitum longinquas misit ad oras,
Riteque Pieridum quaerere iussit opes.

Cui Tu non equidem renuisti mente maligna,
Terrigenis dubiis moris ut esse solet.
Talibus ac monitus properanter, ut Herculeus Vir,
Ad iuga tendisti Iavia Leucoroidos:
Qua densos Helicon saltus, longosque recessus
Pandit, et Aoniis defluit Albis aquis.
Aram doctus ubi mirandam fixit Apollo,
Nobilis ille DEV M Pegasidumque decor;
Cinctus et excutis Dryadum Charitumque Coronis,
Quemque locum Cantu Carminibusque replet.
Delius iste Tibi venienti, foedere pacto,
Illico reclusit tempa dicta fibi.
In qua deductum, facro prius atque liquore
Perfusum, Sociis tradidit Aulonii.
Qui sumpto in gremium felicia vota vovebant,
Et circumstantes laurea ferta dabant.
Ipsaque Calliope centum comitata ministris,
Te viro ledit fulta micante throno.
Et de more choris Musarum Carmine parto,
Pectine tangebat fila sonora lyrae.
Inter tot modulos, interque tot ecce canoros
Plausus, Moconidum, Civis amate mihi:
Te docuit longe coelesti Phoebus in Arte,
Cordaque Gorgoneo perluit amne Tua.
Postremo lingua Te condecoravit honora,
Sermonis quo sis eloquique potens.
O faustus! Patrias poteras quod linquere Sedes,
Ac Heliconiadum degere in hospitio.
Quandoquidem laus est peregrinos noscere Soles
Dulciaque Hesperidum carpere poma manu.
Sic igitur felix Heros Tyrinthius olim,
Postquam deferuit limina chara Patris:
Invidia quamvis frendente, volavit in Aura,
Ex virtute graves exuperavit Avos:
Taliter et reliqui, quorum pes Regna petivit.
Extera, post annos obtinuere bonos.
Plura quid hic memorem, video cum Cunctipotentis
Aligerum Te iam velle vocare domum.
Et pro tam valide passo sudore laborum;
In patriis oris digna brabea dare.
Quod sane haud modicum, fateor, nos recreat omnes;
Sed tamen afflictos nos magis hocce facit.
Nimirum linquis dum doctas hafce Camoenas,
In quis perpetuo Cantica blanda sonant.
Desinis incolere et Vittembergensia rura,
Purpureo quae nunc gramine tota virent.
Hic ubi nos magnus sociaverat ardor amoris,
Vinxerat et nexus peccora nostra suo.

Viximus, ut dicam, simul hic non tempore multo,
Ait etenim bene sat viximus hicce simul.
O si nos semper pateretur Conditor una
Vivere, vel saltem Vere rubente novo!
Vndique dum Zephyri lentim spirare secundi
Incipiunt, ac hinc horrida pergit hyems:
Dum Cytherea cohors Nympharum ludit in Arvis,
Floribus et croceis omne coronat iter:
Dum variae volvres concentibus aera mulcent,
Et sylvas nemorum duraque Saxa movent:
Denique cum redeunt solemnia gaudia Mundo,
Vulgus et exultans *Io Meliboee* canit.
Sed fecus esse nequit, Tua nam sic fata requirunt,
Vt repetas Patriam Parthenopemque celer.
Quare non poterit retineri concava Cymba,
Iam iam quae Civem Te rapit inde meum.
I bone, sic IESV quando placet, i pede fausto,
Et mala progreßum non remoretur avis.
I, quia Te gaudens expectat Patria terra,
Et tanquam Natum pacifere lacte cupit.
Fac tamen interea referas hinc Aurea poma,
Quae tibi donavit Pallas in Arce Iovis.
Scilicet illa DEI, supero Dominantis Olympo,
Dogmata, nulli non anteferenda rei.
Cernet enim gratum tali Te foenore puro,
Hungaricus Coetus, sanctaque Spona DEI.
Quac modo non paulum Fanatica Monstra veretur,
Ornata in facie Relligione vafra.
Eius namque torum tentant accedere favem,
Illius et vultum commaculare facrum.
Haec Tua dum Virtus novit, *Clarissime FISCHER*,
Ne sponsam *CHRISTI* labe notare finas.
Ait aliis iunctus, vera pietate probatis,
Eiice Pannonio talia Monstra solo.
Tunc certo capies laudis praeconia summa,
Atque tuum Nomen secula cana scient,
Et D^ES^V altifonans pariter probitatis amator
Verae, Te secum ducet ad astra, Vale!

Ung VI 4

(x 2743293)

ULB Halle
006 310 079

3

6017
6018

VIRVM
NOBILISSIMVM CLARISSIMVM
ATQVE DOCTISSIMVM

DN. ELIAM FISCHERVM, VARALLINO HVNGARVM, SS. THEOLOGIAE CVLTOREM INDEFESSVM,

STVDIIS ACADEMICIS
CVM LAVDE ABSOLVTIS,
PATRIAM REPETENTEM TERRAM
VOTIS AC OMNIBVS SECUNDIS.

L. M. Q.
PROSEQVITVR

SAMVEL SARTORIVS, SS. Theolog. Stud.
CSETNEKINO HVNGARVS.

III. CALEND. APRIL. ANNO O. R. c15 cc XII.

WITTEMBERGAE, EX OFFICINA CREWSIGIANA.

